

Lørdag d. 5. maj kl. 10.00 i Frihedshallen, IHS-Sønderborg.

- PROGRAM -

10.00 Velkomst.

Opvarmning

1. prøve på fælles korværker

12.30 Frokost.

Medbragt mad - drikkevarer kan købes på skolen

13.30 2. prøve på fælles korværker

15.00 Kaffepause - højskolen arrangerer

15.30 Mulighed for de enkelte kors egne prøver

16.00 Koncert

18.15 Middag - højskolen arrangerer

19.00 - 21.30 Musikalsk forum. Vi håber, mange vil bidrage med solistoptræden, mindre grupper, hele kor, orkester, folkedans m. v.

Grænsekorene.

TIL GRÆNSEKORENE.

- KONCERTPROGRAM -

Grænsekorstævne d. 5. maj kl. 16.00 - 1984

Fælleskor: "I østen stiger solen op"   Tekst: B. S. Ingemann
Mel.: Niels W. Gade
Dir.: Georg Berggreen

Fællessang: "For en fremmed barsk og fattigt"

Fælleskor: "Se nu stiger solen"   Tekst: Jacob Knudsen
Mel.: Oluf Ring
Dir.: Tove Madsen

Nordborg bl. kor: Dir. Ole Andersen.

"Det er igen den fine lyse nat"   Tekst: H.H. Seedorff Petersen

Mel.: Bjørn Hjelmberg

"Ravnen"   Folkevise.   Arr.: Otto Mortensen

"Sunday Morning"   Negro Spiritual. Arr.: Bo Davidsen

Sønderborg Husmoderforenings kor: Dir. Anker Hansen.

"Solen ler så godt og mildt"   Tekst: Jeppe Aakjær
Mel.: Thorvald Aagaard

"I Danmark er jeg født"   Tekst: H. C. Andersen
Mel.: Flemming Weiss

"Som sang i juninætter"   Tekst: Martin N. Hansen
Mel.: Aage Lund
Arr.: Georg Berggreen

Rødning Egnskor: Dir. Georg Berggreen.

"Bygen flygter"   Tekst: Ludvig Holstein
Mel.: Knud Jeppesen

"Nu blomstrer marken"   Tekst: Paul la Cour
Mel.: Otto Mortensen

Tekst: C. Nubole
Mel.: F. Händel
Arr.: Kai Møller

"Bjarkemålet"

"Hymne til påskan"
a operan kexes)

Tekst: N. F. S. Grundtvig
Mel.: L. M. Lindemann
Arr.: Georg Berggreen

Fællessang: "Når egne knoppes"

Fædrene sangkor:
Dir. Axel D. Jessen

Skærbæk Egnskor: Dir. Tove Madsen.

"Den danske sang"

Tekst: Kaj Hoffmann
Mel.: Carl Nielsen
Arr.: Mogens Wöldike

"Morgenens vældige sol"

Tekst: Jeppe Aakjær
Mel.: Poul Schierbeck

"Leve jordens fagre kvinder"

Tekst: Ida Høeg Jacobsen
Mel.: Felice Giardini

Augustenborg kor: Dir. Anker Hansen.

"Hør, hør hvor det tør"

Tekst: Chr. Richardt
Mel.: Erik Grip
Arr.: Anker Hansen

"Får jag lämna några blommor"

Arr.: Anders Öhrwall

"Barndommens land"

Tekst: Benny Andersen
Mel.: Benny Andersen
Arr.: Anker Hansen

Fælleskor: Kaj Normann Andersen-potpourri

Dir.: Ole Andersen

P A U S E

IHS-koret: Fredssange

Dir.: Helle Damkjær

Fælleskor: "Vi vil se land"

Tekst: Ejnar Kamp
Mel.: Ejnar Kamp
Dir.: Anker Hansen

Tumbøl sangkor: Dir. Kaj Møller.

"Noget om helte"

Tekst: Halfdan Rasmussen
Mel.: Mogens Jermin Nis
Arr.: Kaj Møller

"Hymne til påsken"

Tekst: C. Nubole

("Largo" fra operaen Xerxes)

Mel.: G. F. Händel

Arr.: Kai Møller

Padborg sangkor: Dir. Axel D. Jessen.

"Forårsregn"

Tekst: Viggo Stuckenberg

Mel. og Sats: G. Berggreen

"Sumanatta"

Tekst: Aslaug Laasted Lygre

Mel.: Geirr Tveitt

Arr.: G. Erichsson

Fællessang: "Det er så køhnt"

Egernsund sangkor: Dir. Karin Jensen.

"Sätt en ring på hans finger"

Tekst: Anders Frostenson

Mel.: Knutt Nystedt

"Noget om skærsommernætter"

Tekst: Halfdan Rasmussen

Mel.: Mogens Jermin Nissen

"Jord ånder liv"

Tekst: Jørgen Lang

Mel.: Jørgen lang

Sydals koret: Dir. Helle Damkjær.

"Jeg gik mig ud en sommerdag"

Tekst: N. F. S. Grundtvig

Sats: Lars Davidsen

"Og det blev vår"

Tekst: Ludvig Holstein

Mel. og Sats: Klaus Brinck

"Tag mod min hånd"

Tekst: Halfdan Rasmussen

Mel. og Sats: Chr. Alvad

Fællessang: "Sommerens ø"

Fælleskor: "Sommernatt"

Tekst: E. Taube

Mel.: E. Taube

Arr.: Gunnar Eriksson

Dir.: Helle Damkjær

FÆLLESSANGE

Sommerens ø.

For en fremmed barskt og fattigt.

- 1 For en fremmed barskt og fattigt er vort land, men rigt på minder for dets børn og fuldt af skønhed; her plovjernet guldhorn finder.
- 2 Østpå knejser over sletten som en kæmpe Kloster kirke; vestpå mindet stedse taler om Hans Schaks og Rantzaus virke.
- 3 Skønt er landet; ingen hindring standser blikket, når det vanker over vidderne og henter fred og ro til sind og tanker.
- 4 Her er skønt, når duggen perler trindt i engens blomstervimmel under lerkens jubeltoner fra den høje, lyse himmel;
- 5 skønt, når solen går i hav og farver enge gyldentrøde, når langs gadens gamle huse Møgeltønders linde gløde.
- 6 Nattens dybe stilhed brydes, når de vilde svaner skrige; hvem kan glemme fugletrækket over Rudbøl sø og dige!
- 7 Skønne land! Dit strenge åsyn kun den fremmede du viser, dine børn du mildt tilsmiler; elskte hjemstavnl! vi dig priser.

A. Egeberg Jensen

Det er så køhnt, det er så dejle.

- 1 Det er så køhnt, det er så dejle, nær i den føhst forårsti' e himmel sæ udbre'r så vi', e sol så klar i'e vand sæ spejler, og lys og værremt strør vos å e jord hernér, ja, det er køhnt, ja det er dejle!
- 2 Det er så køhnt, det er så dejle, nær i den føhst forårsti' e bøg sin blåj udbrer så vi', hvorunner små skovblommer frejle står mell' e blåj og grøms og lærre godt tefrejs,
- 3 Det er så køhnt, det er så dejle, nær i den føhst forårsti' di små syngfowl er kommen hi, og flagrend i e loft så glæjle di synger med en lyst, der smitter i vort bryst,
- 4 Det er så køhnt, det er så dejle, nær i den føhst forårsti' den pigh, jen fremfor åll kan li', hun sidder ved vos, og vi spejler vos i hind øjens glans, der rummer åll vor sans,
- 5 Ja det er køhnt, ja det er dejle, nær i den føhst forårsti' vi glæjes og beruses i di toner, som forbi vos sejler. Mit moersmål, din sång hær dog den kønnest klång.

VED

GRÆNSEKOR STÆVNET

Mogens Jermin Nissen.

Hvergang en som-mer i - gen kom-mer dra-gen - de,
 dvæ-len-de, fa-ren-de hen, er det som kom man i
 dy-bet af da - ge-ne hjem til sin hjemegn i - gen.

- 1 Hvergang en sommer igen kommer dragende, dvælende farende hen, er det som kom man i dybet af dagene hjem til sin hjemegn igen.
- 2 Ude i verden, hvor jorden og himlene skifter i ukendte skær, længes man ind i sit øriges svimlende verden af lunerigt vejr.
- 3 Åh, at forundres og komme på luftene let som et løvetandsfrø ned i det syngende, susende, duftende græs på en sommergrøn ø.

5. MAJ 1984

FRIHEDSHALLEN SØNDERBORG

Når egne knoppes.

- 1 Når egne knoppes, og granerne duppes, og skræpperne kante den støvede vej; når frøen fortæller, mens guldregnen hælder sig over syrenen i hviskende leg, /: da dages, da kommer den danske skærsommer, farvel og på gensyn, du liflige maj! :/
- 3 Når skoven har skygge, og bien gør lykke, og bøgen har mørknet sit lyseste blad, når roser udspringe blandt torne, som stinge, lig luende elskov af trucnde had, /: da dages, da kommer den danske skærsommer, den er der, og gør selv den tungeste glad. :/

- 4 Her er man hjemme, hvor stormen og vindene, solen og skyerne går midt i det »nu«, som er selve den rindende tråd mellem aldre og år.
- 5 Her mellem havet og strømmen og stenene nynner en langelig sang, samlende alt, som har været, forenende alt, som skal være en gang.
- 6 Stranden den stride, bestormet af vandene, lægger sin vandrende ring, lukkende rundt om de varige, standende, enkle og evige ting.
- 7 Tavse, mens druehyld løfter mod rummene sommerens glødende bær, glider vi ind i den syngende, summende, susende sommer og »er«.

Piet Hein

- 2 Når rugen alt bølger, og kornblomsten dølgør sin blå lille kyse bag gitter af strå; når føllene tumle, mens kørerne gumle, og viben sig soler med ungerne små, /: da dages, da kommer den danske skærsommer, og derom alt fløjter den nattergal grå. :/
- 4 O, fly ej for snarlig, men bring os lidt varlig fra nætterne lyse til tusmørkets stund! Vi ventede så længe på blommede enge, på duften fra rosernes svulmende mund, - /: men bedst som du kommer, du favre skærsommer, så hastigt du flyr som et drømmerigt blund! :/

FORÅRSKONCERT

Onsdag d.23.maj 84 kl.2o

på

RØDDING HØJSKOLE

arrangeret af

SKÆRBÆK EGNSKOR og RØDDING EGNSKOR i samarbejde med FORENINGEN NORDEN

- x -

17o (334) Som dybest brønd

Begge kor:

Niels W.Gade: Morgensang af "Elverskud"

Oluf Ring: Se nu stiger solen /Jakob Knudsen

236 (519) Vi sletternes sønner 396 (668) I skoven smågutten gik

Skærbæk Egnskor:

Th. Aagaard: Lovsynger Herren / Grundtvig

Oluf Ring: Danmark, nu blunder den lyse nat / Thøger Larsen

Povl Hamburger: Blæsten går frisk / Erik Bertelsen

227 (5o7) Du gav os de blomster 383 (766) Dold mellan furorna

Rødding Egnskor:

Knud Jeppesen: Bygen flygter / Ludvig Holstein

Flemming Weiss: Fyldt med blomster / Ludvig Holstein

Povl Hamburger: Hvor klart dog stjernen ses i nat / Povl la Cour

Otto Mortensen: Nu blomstrer marken skær med græs / Povl la Cour

Oluf Ring: Det er så køhnt /sats:Karl Clausen / Karsten Thomsen

43o (791) Där gingo tre jëntor 444 (8o2) Flickorna från Småland

x

J.L.Emborg- ST. LAURENTIUS tekst: Poul Martin Møller

Vise for blandet kor og solo (arr. Ejnar Kampp)

Klaverledsagelse ved Bente Berggreen

x

4o4 (687) Kringsatt av fiender

- x -

1. Bonden han beder med liden ro,
når regnen slår på hans hue,
når tåen er kold og ryggen våd,
kun lidet hans tanker due.
2. Det var St. Laurentius,
han agter en kirke bygge,
thi ganger han ud på den brede vej
med tiggerpose på rygge.
3. Ganger han ud på den brede vej
alt med sin fattigmandspose,
hans øjne de vare som alterlys,
hans kind den var som en rose.
4. Det var den hellige Herrens mand,
han sankede guldet røde.
Hans sko var reven, hans fod var hoven,
det gjorde ham megen møde.
5. Han samlede møggle guld og sølv
alt på de riges trapper,
men aldrig han ejer en kjortel ny,
han går i de gamle kapper.
6. Han drikker stedse det klare vand
og aldrig vinen så rød,
thi besken eddike Kristus drak
i sin uskyldige død.
7. Og aldrig han tager ved anden mad
end stodderbrød det sorte,
hunden river hans bare skind
alt for de rige mænds porte.
8. Men da han langer til Lundeby,
hans tiggerpose var fuld,
og aldrig lem han røre kunne,
så mødig han falder omkuld.
9. Han tingede kunstige mestere,
de skulle den kirke rejse.
Muren skulle være rød og tyk,
med tårne skulle den knejse.
10. Ørnen flyver i vildene luft,
han kan sine vinger strække,
det mente han, St. Laurentius,
de tårne skulle ham række.
11. Den muldvarp kryber i dyben muld,
hvor snuden den kan bunde,
dér ville han, St. Laurentius,
den sten skulle kirken grunde.
12. De mestere mure den lange dag,
alt udi den bare skjorte,
men hver den sten de mured ved dag,
den var om natten borte.
13. Om morgenen lå både kalk og sten
vidt om på den grønne hede,
sligt gjordes af alle de trolde små
og alle de kæmper lede.
14. Laurentius våger ved midjenat,
hans tanker løbe så vide,
det var da den sorte trolde,
han stander ved munkens side:
15. "Hør du mig, St. Laurentius,
den kirke jeg bygger på slette,
vil du mig goden murer løn
med hånd og mund forjætte.
16. Og du skal give mig sol og måne,
dertil dine øjne både,
eller du skal sige mig, hvo jeg er,
mit navn det være din gåde."
17. Det var St. Laurentius,
han nikker med hovedet brat,
det var da den sorte trolde,
han bygger en kirke ved nat.
18. For St. Laurentii venstre øje,
tilmed for hviden måne,
han bygger et langt og prægtigt tårn,
det synes i hele Skåne.
19. For St. Laurentii højre syn
og for den røde sol,
han bygger et andet kæmpetårn,
det synes ved Nørrepol.
20. Laurentius den morgenstund
står glad for gyldne alter,
dér drikker han af den hellige kalk
og synger en dejlig psalter.
21. Men dengang solen han gik ned,
og mørket det drev på,
da monne den herre så sørgendes
på marken ene gå.
22. "Hvor skulle jeg hitte det troldenavn,
når jeg det aldrig vidste?
Jeg visselig må mine øjne to
i nat til troldene miste.
23. - Oh, skade for mit gamle syn,
som jeg ej kan bevare,
men allermost for sol og måne,
de skinne på himlen så klare."
24. Den herre lagde sig ned og bad
alt på den grønne høj,
da hørte han i højen brat
en puslen og en støj.
25. Det var det arrige troldebarn,
så såre hans øjne runde,
og moderen ganger op og ned
og tysser ham som hun kunne.
26. "Slå dig til tåls, min rare glut!
Du lade gråden fare,
nu kommer FIND med sol og måne,
med kristmands øjne klare."
27. Og det var St. Laurentius,
han bliver så glad tilmode,
frelst var sol, og frelst var måne,
dertil hans øjne gode.
28. Thi da den lede troldemand
ad hjemmet monne lakke,
han siger: "Du være velkommen, Find !,
alt i din egen bakke !"
29. Trolden havde så dybt under muld
de krogede lønnegange,
dér tager han til med barn og viv
så skyndelig at gange.
30. Da griber han om den støtte stærk,
og det med megen harme,
at knuse den kirke, det var hans agt,
med sine helvedes arme.
31. Da kunne han aldrig røre et lem,
og aldrig benet flytte,
han står i kamp i denne stund
ved Lundakirkens støtte.
32. Løser hans kvinde sit lange hår,
hendes lokker i gulvet rinde,
og om en stolpe, så tyk og stærk,
det bånd hun monne vinde.
33. Da blev hun sten i samme stund,
og sten blev hendes unge,
dér står hun med sit hovedbånd,
når folk i kirken sjunge.

FORÅRSKONCERT

onsdag den 6. juni 1984 kl. 20.

i
Skærbæk kommuneskoles Aula
arrangeret af

SKÆRBÆK EGNASKOR og RØDDING EGNASKOR.

Fællessang: Den danske sang nr. 153

Skærbæk Egnskor.

Povl Hamburger: Blæsten går frisk / Erik Bertelsen

Oluf Ring: Danmark, nu blunder den lyse nat/ Thøger Larsen

Th. Aagaard: Lovsynger Herren/ Grundtvig

Begge kor.

Oluf Ring: Se, nu stiger solen/ Jakob Knudsen.

Niels W. Gade: Morgensang af "Elverskud"/ B.S. Ingemann.

Fællessang: Nu lyser løv i lunde nr. 291

Rødding Egnskor.

Povl Hamburger: Hvor klart dog stjernen ses i nat/ Povl la Cour

Knud Jeppesen: Bygen flygter/ Ludvig Holstein.

Otto Mortensen: Nu blomstrer marken skær med græs/ Povl la Cour.

Fællessang: Du danske sommer, jeg elsker dig nr.299.

Skærbæk Egnskor:

Flemming Weiss: Fyldt med blomster/ Ludvig Holstein.

Oluf Ring: Det er så køhnt/sats: Karl Clausen /Karsten Thomsen

Fællessang: Som dybest brønd nr. 170

Begge kor:

J.L.Emborg: ST. LAURENTIUS. / Poul Martin Møller

Vise for blandet kor og solo (arr. Ejnar Kampp)

Klaverledsagelse: Else Rasmussen.

1. Bonden han beder med liden ro,
når regnen slår på hans hue,
når tåen er kold og ryggen våd,
kun lidet hans tanker due.
2. Det var St. Laurentius,
han agter en kirke bygge,
thi ganger han ud på den brede vej
med tiggerpose på rygge.
3. Ganger han ud på den brede vej
alt med sin fattigmandspose,
hans øjne de vare som alterlys,
hans kind den var som en rose.
4. Det var den hellige Herrens mand,
han sankede guldnet røde.
Hans sko var reven, hans fod var hoven,
det gjorde ham megen møde.
5. Han samlede møg og sølv
alt på de riges trapper,
men aldrig han ejer en kjortel ny,
han går i de gamle kapper.
6. Han drikker stedse det klare vand
og aldrig vinen så rød,
thi besken eddike Kristus drak
i sin uskyldige død.
7. Og aldrig han tager ved anden mad
end stødderbrød det sorte,
hunden river hans bare skind
alt for de rige mænds porte.
8. Men da han langer til Lundeby,
hans tiggerpose var fuld,
og aldrig lem han røre kunne,
så mødig han falder omkuld.
9. Han tingede kunstige mestere,
de skulle den kirke rejse.
Muren skulle være rød og tyk,
med tårne skulle den knejse.
10. Ørnen flyver i vildene luft,
han kan sine vinger strække,
det mente han, St. Laurentius,
de tårne skulle ham række.
11. Den muldvarp kryber i dyben muld,
hvor snuden den kan bunde,
der ville han, St. Laurentius,
den sten skulle kirken grunde.
12. De mestere mure den lange dag,
alt udi den bare skjorte,
men hver den sten de mured ved dag,
den var om natten borte.
13. Om morgenen lå både kalk og sten
vidt om på den grønne hede,
sligt gjordes af alle de trolde små
og alle de kæmper lede.
14. Laurentius våger ved midjenat,
hans tanker løbe så vide,
det var da den sorte trolde,
han stander ved munkens side:
15. "Hør du mig, St. Laurentius,
den kirke jeg bygger på slette,
vil du mig goden murer løn
med hånd og mund forjætte.
16. Og du skal give mig sol og måne,
dertil dine øjne både,
eller du skal sige mig, hvo jeg er,
mit navn det være din gåde."
17. Det var St. Laurentius,
han nikker med hovedet brat,
det var da den sorte trolde,
han bygger en kirke ved nat.
18. For St. Laurentii venstre øje,
tilmed for hviden måne,
han bygger et langt og prægtigt tårn,
det synes i hele Skåne.
19. For St. Laurentii højre syn
og for den røde sol,
han bygger et andet kæmpetårn,
det synes ved Nørrepol.
20. Laurentius den morgenstund
står glad for gyldne alter,
der drikker han af den hellige kalk
og synger en dejlig psalter.
21. Men dengang solen han gik ned,
og mørket det drev på,
da monne den herre så sørgendes
på marken ene gå.
22. "Hvor skulle jeg hitte det trolde navn,
når jeg det aldrig vidste?
Jeg visselig må mine øjne to
i nat til trolde miste.
23. - Oh, skade for mit gamle syn,
som jeg ej kan bevare,
men allermost for sol og måne,
de skinne på himlen så klare."
24. Den herre lagde sig ned og bad
alt på den grønne høj,
da hørte han i højen brat
en puslen og en støj.
25. Det var det arrige troldebarn,
så såre hans øjne runde,
og moderen ganger op og ned
og tysser ham som hun kunne.
26. "Slå dig til tåls, min rare glut!
Du lade græden fare,
nu kommer FIND med sol og måne,
med kristmands øjne klare."
27. Og det var St. Laurentius,
han bliver så glad tilmode,
frelst var sol, og frelst var måne,
dertil hans øjne gode.
28. Thi da den lede trolde mand
ad hjemmet monne lakke,
han siger: "Du være velkommen, Find !,
alt i din egen bakke !"
29. Trolde havde så dybt under muld
de krogede lønnegange,
der tager han til med barn og viv
så skyndelig at gange.
30. Da griber han om den støtte stærk,
og det med megen harme,
at knuse den kirke, det var hans agt,
med sine helvedes arme.
31. Da kunne han aldrig røre et lem,
og aldrig benet flytte,
han står i kamp i denne stund
ved Lundakirkens støtte.
32. Løser hans kvinde sit lange hår,
hendes lokker i gulvet rinde,
og om en stolpe, så tyk og stærk,
det bånd hun monne vinde.
33. Da blev hun sten i samme stund,
og sten blev hendes unge,
der står hun med sit hovedbånd,
når folk i kirken sjunge.

Korkoncerten i Skærbæk

- en musikalsk oplevelse

6. juni 1984.

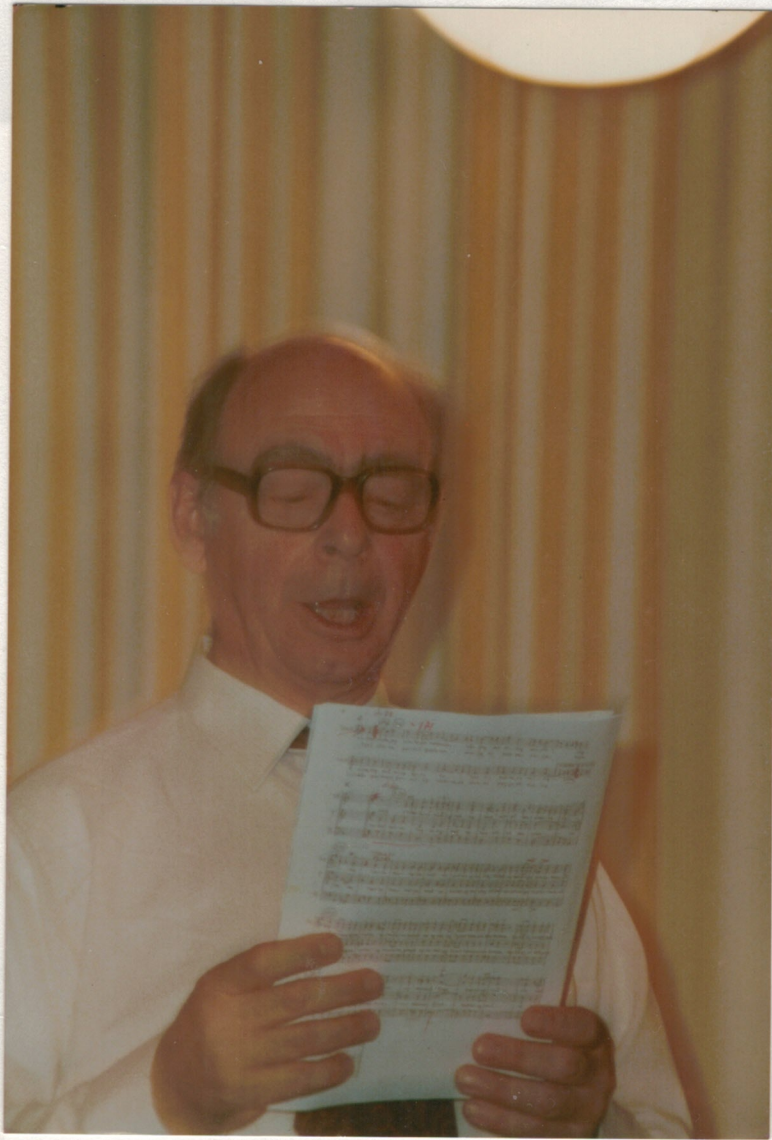

I onsdags havde Skærbæk Egnskor besøg af egnskoret fra Rødding, og de opførte sammen et helt nyt korværk i kommuneskolens aula. På billedet her ses lederen af Skærbæk Egnskor, Tove Madsen, dirigere de to kor fra Rødding og Skærbæk. Korværket var skrevet af J. E. Emborg og arrangeret af E. Kamp og var med klaverledsagelse. Foruden det nye korværk var der lejlighed til at høre såvel nyere som ældre kormusik, og de to dygtige kor høstede et fortjent bifald.

Skærbæk Egnskors

julekoncert i

Emmanuelskirken

onsdag d. 19.12.84

kl. 20.

Ind under jul, hvor er det trist,
snefog og kulde og korte dage;
sindet bøjer sig ned til sidst,
ved ikke, hvor det skal modet tage;
hjertet i kulde og mishåb gyser
kommer ej jul?

Året, som stod ved Sankte Hans
lyst mellem blomster i sommerdagen,
nu er det fattigt på sol og glans,
ligger og sygner på sneens lagen,
fryser og føler, dets kraft er omme,
så må det være, før jul kan komme.
Kommer ej jul?

Skærbæk Egnskor:

Fra himlen højt kom budskab her.
Kolderup-Rosenvinge/Bach(Juleoratoriet)

Os er i dag en frelser fød.
Harald Vilstrup/Bartholomäus Gesius.

En rose så jeg skyde
Th. Laub/Melchior Vulpius

Sanctus
Joh.Ph.Neumann/Frantz Schubert
Født blandt fromme dyr i stalden
Poul Pedersen/H.J.Gauntlett.

Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge;
hvad englens sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste;
det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge,
den have, Guds engle flyver i,
vil Jesus for os oplukke;
Himmerigs konger blandt os bor,
han juleglæden os bringer,
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os enalevinaer!

Sådan stred verden en vinter hård,
længtes med soltrang i hjertegrundten,
stred med en vinter på tusind år,
tænkte, den skulle til våren vunden,
Men da den fælde, dens kraft var omme,
da første lod Herren sin sol nedkomme,
da først kom jul.

Midt udi mørket og jordens kuld',
medens vor sol er ved at dale,
stiger Vorherres op som jul,
bli'r det Sankt Hans i himlens sale;
netop som jord ej mer kan råde,
kommer et frelsens væld af nåde,
så kommer jul.

Gammel julesang

Ernst von der Recke/P.E.Lange-Müller
Marys boy chile
Mary what you gonna name
He is king

Mary had a baby
Rise up shepherd

(Spirituals i arrangement af Bo Davidsen
We wish you a merry Christmas.
Engelsk Christmas Carol.

Vor sol er bleven kold,
vi er i vintervold
og dunkle dage,
Men nu er nedgang endt
og håbet tændt,
Ja, håbet tændt,
for nu er solen vændt,
nu kommer lyset og den
lange dag tilbage.

Det grønne, skønne træ
forjætter sommerlæ
og søde skove.
I julelysets skær
som stjerner hær,
ja, stjerner hær,
er solens under nær
og alle gule blomstersole
små, som sove.

I granens brændte duft
får svundne somre luft
og de, der kommer.
Det danske, svale år
i ringgang går,
ja, ringgang går,
omkring en evig vår.
Syng alle sjæle med om
Danmarks fagre sommer.

Skærbæk Egnskor:

Nu er det jul igen
(Potpourri over kendte julesange arrangeret
af Svend Saaby.)

Musikaften i Frimenighedskirken

Frimenighedsudvalget, der skal forsøge at bevare Emanuelskirken som en art kulturhus, havde stor succes med sin musikaften den 13. april.

I den store musikaften var der deltagere fra både Døstrup, Vodder og Skærbæk musikskoler, Skærbæk egnskor, Skærbæk kommuneskoles kor, Skærbæk blæserorkester, minikoret, jathornsblæserne m.fl.

Det blev en dejlig aften, som arrangørerne og de mange tilhørere havde stor glæde af.

På det ene billede ses et udsnit af det fyldte kirkerum og på det andet billede ses Tove Madsen (klaver) og Vibeke Østergård (violin) fra Skærbæk musikskole.

25/4-1984
B&L